

**ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี**
Effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration
HuaHin District Prachuabkirikhan Province

อนันต์สุตา ศรีรุ่ง

Anansuda Srirung

เทศบาลเมืองหัวหิน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

Hua Hin Municipality Department of Local Administrative Promotion

E-mail: Anansuda.ni@gmail.com

Retrieved 16-08-2021; Revised 02-09-2021; Accepted 20-11-2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (3) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับประสิทธิผลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองหัวหิน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อยู่ในระดับมาก (2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่า มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านระดับการศึกษา และสถานภาพ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวก

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี; เทศบาลเมืองหัวหิน

Abstract

The purpose of this research were to (1) explore effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration HuaHin District Prachuabkirikhan Province. (2) Compare attitude of respondents toward effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration via demographic factors. (3) explain correlation between affecting factors with effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration. This was quantitative research, 300 personals and official attached to were sample. Questionnaires was data collection tools. Analytical Statistics were frequencies percentages mean and standard deviation T test ANOVA F and Pearson 'correlation. The findings were as follows; (1) effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration HuaHin District Prachuabkirikhan Province was high level (2) There were significant difference among respondents attitude toward effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration via demographic factors. (3) There were positive correlation between affecting factors with effectiveness of HuaHin City Municipality Good Governance Administration.

Keywords; Effectiveness; Good Governance Administration; HuaHin City Municipality

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบันของสังคมไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของโลกซึ่งในขณะนี้เป็ ยุคของกระแสแห่งโลกาภิวัตน์ ทำให้มีความเปลี่ยนแปลงครอบคลุมทางด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้าน สังคม ด้านการเมือง ด้านการปกครอง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งมีการ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รุนแรง และสลับซับซ้อน ส่งผลทำให้การพัฒนาประเทศต้องมีการปรับเปลี่ยน รูปแบบและบทบาทในการบริหารงานด้านต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้น ดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้รัฐบาล (รัฐบาลที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี) จัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) โดยมีนโยบายที่จะใช้โมเดลการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย นวัตกรรม เพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน หรือเป็นที่รู้จักกันอย่างดีว่าประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) และเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ระบบราชการจึงต้องปรับ เปลี่ยนให้สอดคล้องการส่งเสริมการขับเคลื่อนประเทศ นอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดเป้าหมายของประเทศ ไทย 4.0 ที่ครอบคลุมใน 4 มิติ คือ มิติความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มิติความอยู่ดีมีสุขทางสังคม มิติการ ยกกระดับคุณภาพมนุษย์ และมิติการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ สิ่งที่คนไทยคาดว่าจะได้รับจากประเทศไทย 4.0 มีอยู่ 5 ประการ คือ 1) อยู่ใน “สังคมไทย 4.0” 2) เป็น “คนไทย 4.0” 3) เป็น “เกษตรกร 4.0” 4) เป็น “SME 4.0” และ 5) เกิด “จังหวัด 4.0” และเพื่อให้ภาครัฐสามารถเป็นหนึ่งในตัวหลักในการขับเคลื่อน

ประเทศไทย 4.0 มีจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนกลไกที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างรัฐที่น่าเชื่อถือ แหล่งที่มาของนโยบายสาธารณะ การปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจ อำนาจหน้าที่ และรูปแบบการปฏิบัติราชการ การสร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคส่วนต่าง ๆ การยกระดับขีดความสามารถในการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการการเงินและทรัพยากร และการสร้างระบบราชการแบบไร้รอยต่อ

การปรับเปลี่ยนที่สำคัญในการที่จะขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับหลักธรรมาภิบาลเป็นอย่างมาก เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ดังนั้น หลักธรรมาภิบาลจึงเปรียบเสมือนเงื่อนไขสำคัญในการปฏิรูปประเทศ เพื่อบรรลุสู่ความประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว นอกจากประเทศไทย 4.0 จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนคนไทย แล้วยังทำให้หน่วยงานทั้งในระดับภาครัฐและภาคเอกชนต่างได้รับผลกระทบกันโดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะระดับท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด การขับเคลื่อนนี้ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบหลากหลายเพิ่มมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนจะมีความต้องการที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้นทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการท่องเที่ยว ฯลฯ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมรับมือ รวมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดทำบริการสาธารณะ ให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับบริบทของความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายใต้ประเทศไทย 4.0 ให้มากที่สุด

เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 จัดเป็นเทศบาลเมืองหัวหิน มีพื้นที่รับผิดชอบรวม 86.36 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น 39 ชุมชน มีจำนวนประชากร 66,165 คน อำเภอหัวหิน เป็นแหล่งเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า และการลงทุนในระดับต้น ๆ ของประเทศ ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองหัวหินมีความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย ในการบริหารงานของเทศบาลเมืองหัวหิน เช่น ปัญหาบุคลากรของรัฐมีไม่เพียงพอ และขาดทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ปัญหาข้อจำกัดด้านงบประมาณในการบริหารงาน ปัญหาการแข่งขันทางการเมือง ปัญหาความไม่โปร่งใสในการบริหารราชการ ปัญหาด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในการให้บริการประชาชน การทำงานล่าช้า การขาดการมีส่วนร่วมภาคประชาชน และปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายอันส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นและประเทศชาติเป็นอย่างมาก จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการบริหาร

จัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันมีเป้าหมาย 7 ด้าน ได้แก่ การบริหารภารกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน การบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การลดขั้นตอนปฏิบัติงาน การปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะเป็นข้อมูลเพื่อนำไปประยุกต์พัฒนา และปรับปรุงการบริหารงานของเทศบาลเมืองหัวหินสู่การบริหารจัดการที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับประสิทธิผลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร
3. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกินร้อยละสามสิบ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งศึกษาตัวแปรดังนี้

1. ตัวแปรต้น ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ ประสิทธิภาพในการทำงาน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542)

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ประกอบด้วยการบริหารภารกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน การบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การลดขั้นตอนปฏิบัติงาน การปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2563)

ขอบเขตประชากร

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองหัวหิน จำนวน 934 คน

ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาในการลงพื้นที่ภาคสนาม และเก็บรวบรวมข้อมูลด้านวิจัย ตั้งแต่เดือนสิงหาคม – กันยายน 2564

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง “ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีเอกสาร ตำราต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัย โดยแยกประเด็นการวิจัยออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐสมัยใหม่ 3. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารงาน 4. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 5. ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองหัวหิน 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นการศึกษาแบบไม่ทดลอง โดยใช้การศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่เน้นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายปิด สัมภาษณ์ความคิดเห็นบุคลากรในเทศบาลเมืองหัวหินที่มีต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 300 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของ คือ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์คำนวณด้วยสูตรทาโร ยามาเน (Yamane) โดยใช้ค่าระดับความคลาดเคลื่อน .05 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นคำถามชนิดปลายปิดสำหรับบุคลากรในเทศบาลเมืองหัวหินที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบ และแนะนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาแก้ไข ไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-test) กับบุคลากรในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหินเหล็กไฟ จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาทำการหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ซึ่งเมื่อคำนวณตามสูตรดังกล่าว หากได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นมีความสมบูรณ์ เที่ยงตรง เชื่อถือได้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งจากผลทดสอบได้ค่า Reliability Coefficients เท่ากับ .704 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน แจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2564 เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามอีกครั้ง หลังจากนั้นนำไปประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ รายได้ และประสบการณ์ในการทำงาน ใช้สถิติเชิงบรรยายโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ One - sample t - test การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมือง ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน จำนวน 6 หลัก คือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักการมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ และ (6) หลักความคุ้มค่า

ผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้

ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 43 และเป็นเพศหญิง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31–40 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาอายุ ระหว่าง 41–50 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 กลุ่มอายุระหว่าง 51–60 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.0 และกลุ่มอายุ 20–30 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 79 คน ร้อยละ 26.3 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมา เป็นพนักงานจ้าง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 และเป็นลูกจ้างประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.7 รายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และรายได้ต่อเดือนไม่ เกิน 10,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับประสิทธิผลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่า ประสิทธิผลของการ บริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประเมินผลการปฏิบัติงาน เท่ากับ ($\bar{X} = 3.90$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 3.83$) อยู่ในระดับมาก ส่วน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.75$) อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ บ้านเมืองที่ดี อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีค่าเฉลี่ย 3.81 อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาล เมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ไม่มีความ แตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร

สมมติฐานสถิติ H_0 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผล ของการบริหารจัดการ เทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วย ลักษณะประชากร H_1 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมือง หัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร

1. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านรายได้ และด้านประสบการณ์ในการทำงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า p value มากกว่า .05 ทำให้ยอมรับสมมติฐาน H_0 ว่าความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านรายได้ และด้านประสบการณ์ใน การทำงาน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านการศึกษา และด้านสถานภาพ จากผลการวิเคราะห์พบว่าค่า p value น้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าประสิทธิผลของการบริหาร จัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ด้านการศึกษา และด้านสถานภาพ มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานสถิติ H_0 : ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ H_1 : ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเทศบาลเมืองหัว หิน อำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ ด้านอำนาจความสะดวกและตอบสนองความต้องการของ ประชาชน มีสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับปานกลางค่อนข้างสูง (.490**) ด้านประเมินผลการปฏิบัติงานมี ความสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับปานกลางค่อนข้างสูง (.489**) ด้านบริหารราชการเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ รัฐ มีสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับ ปานกลาง (.470**) ด้านบริหารราชการอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ มีสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับปานกลาง (.438**) และด้านลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน มีสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับ ปานกลางค่อนข้างต่ำ (.387**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน ด้านประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ อำนาจความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน บริหารราชการเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจรัฐ บริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขประชาชน บริหารราชการอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งได้ให้ความสำคัญของการนำหลักการบริหารตามพระราชบัญญัติการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานรัฐดำเนินงานตามภาระหน้าที่โดยยึดหลักพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า ซึ่งเทศบาลเมืองหัวหิน มีความสามารถในการบริหารงานยึดหลักตามหลักธรรมาภิบาลได้ครบถ้วนทุกด้าน มีการมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของทรงชัย นกขมิ้น (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ บริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่าระดับความเป็นธรรมาภิบาลในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำแนกตามลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ และประสบการณ์ทำงาน นั้นพบว่า 1) เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหินตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไม่แตกต่างกัน 2) อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไม่แตกต่างกัน 3) ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แตกต่างกัน 4) สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แตกต่างกัน 5) รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหินตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่แตกต่างกัน 6) ประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่แตกต่างกัน มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของธรรพพงศ์ วงษ์สวัสดิ์ และอนเก นอบเฟือก (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล

ทำางงาน อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผลการการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งอธิบายได้ว่าพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเทศบาลเมืองหัวหินมีความคิดเห็นในปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการมีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลส่งผลให้การบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญาณดา เลี้ยงสุข (2558) การวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผล โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาแนวทางการปรับปรุงการบริหารงานของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

- 1) ควรมีการจัดการศึกษาเพิ่มเติมในด้านระเบียบข้อบังคับ กฎหมาย ที่เป็นกรอบในการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐ
- 2) ควรส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม การมีส่วนร่วมแก่พนักงานในหน่วยงาน
- 3) ควรจัดให้มีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป
- 4) โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ควรมีการเปิดเผยและเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับรู้ทั่วกัน เพื่อความโปร่งใสขององค์กรข้อมูล
- 5) ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อนำมาใช้ในการทำงานและบริการอย่างคุ้มค่า

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญตา เบ็ญจะขันธุ์. (2560). ไทยแลนด์ 4.0 กับการปรับตัวของข้าราชการไทย. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(2), 661–676.
- จรัส สุวรรณมาลา. (2546) *จุดบอดบนทางสู่ธรรมาภิบาล บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ธนาเพลส แอนด์ กราฟฟิค.
- จิรายุ ทรัพย์สิน, วันชัย สุขตาม, และสุรศักดิ์ ชะมารัมย์. (2560). ธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*, 6(1), 112–132.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). *ทศวรรษ: ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้าฯ.
- ทิพาดี เมฆสุวรรณ. (2544). *ธรรมาภิบาลกับราชการไทย*. นนทบุรี: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- ธรรมพงศ์ วงษ์สวัสดิ์ และอนนท นอบเผือก. (2561). การบริหารงานตามธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลทานางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิกรมมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 13(1), 129–139.
- บรรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2544). *การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ประภาส วรรณทอง. (มีนาคม–สิงหาคม 2559). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลตำบลนาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารการเมืองการปกครองธรรมาภิบาล (Good Governance)*, 6(2), 112–126.
- ประเวศ วะสี. (2541). *ทฤษฎีพระมหาชนก : ทิศทางแห่งการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้ง แอนด์.
- ปัญญา ฉายะจินดาวงศ์ และรัชณี ภูตระกูล. (2549). *ธรรมาภิบาล (Good Governance) กับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ชูลีพร โพธิ์เหลือง. (2557). ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยธรรมาภิบาล ตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 6(2), 32–44.
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. (9 ตุลาคม 2546). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 120 ตอนที่ 100 ก. หน้า 2.
- ไพฑูรย์ ศรีวิชา (2556). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแดง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุตรดิตถ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภมร วงษ์ศรีจันทร์. (2559). *การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลตาคลี อำเภوتاคลี จังหวัดนครสวรรค์*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีพระทุม.
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542. (10 สิงหาคม 2542). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 116 ตอนที่ 63 ง. หน้า 24.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. (6 เมษายน 2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก. หน้า 17.

ลัดดา ผลวัฒนะ. (2557). ธรรมชาติกับการบริหารมหาวิทยาลัย GOOD GOVERNANCE FOR UNIVERSITY ADMINISTRATION. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 8(2), 16-27.

วีระ หาญกัน. (2559). การบริหารงานตามธรรมชาติขององค์กร การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 5(1), 53-67.

วรลักษณ์ วรรณกุล. (2559). การบริหารจัดการตามหลักธรรมชาติขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2543). การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2546). คู่มืออธิบายแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพฯ: สิริบุตรการพิมพ์

เทศบาลเมืองหัวหิน. (2564). ประวัติความเป็นมา. ค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2564, จาก <https://www.huahin.go.th>

อานันท์ ปันยารชุน. (2542). มุมมองนายอานันท์. กรุงเทพฯ: มติชน.

เอกชัย เครืออินตะ. (2560). รูปแบบการบริหารงานตามหลักธรรมชาติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง. รายงานสืบเนื่องการประชุมสัมมนาวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17, 1527 -1535.